

Sygnatura akt I C 783/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 listopada 2018 r. w K.

sprawy z powództwa T. W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda T. W. kwotę 8.000,00 zł (słownie złotych: osiem tysięcy złotych i 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26.09.2015r. do dnia zapłaty;

II zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda T. W. kwotę 154,00 zł (słownie złotych: sto pięćdziesiąt cztery i 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21.07.2016r. do dnia zapłaty;

III dalej idące powództwo oddala;

IV umarza postępowanie w zakresie kwoty 900,00 zł dochodzonej tytułem kosztów opłaty za kurs;

V zasądza od powoda T. W. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwotę 1.480,29 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

VI nakazuje powodowi T. W., aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) kwotę 1.185,12 zł tytułem części brakujących zaliczek na wydatki;

VII nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) kwotę 517,64 zł tytułem części brakujących zaliczek na wydatki.

sygn. akt **I C 783/16**

UZASADNIENIE

Powód T. W., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, pozwem z dnia 21.07.2016 r., wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na swoją rzecz kwoty 25 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26.09.2015 r. do dnia zapłaty, kwoty 924,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kwoty 900,00 zł tytułem kosztów opłaty za kurs wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa. Wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4 800,00 zł oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. Uzasadniając swoje żądania podał, iż w dniu 11.04.2015 r. w J. miał miejsce wypadek komunikacyjny spowodowany przez R. C. kierującego pojazdem marki K. (...), w którym poszkodowany został powód jadący motocyklem marki Y.. Pojazd sprawcy zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów u strony pozwanej. T. W. podniósł, iż doznał obrażeń ciała

w postaci stłuczenia głowy, wstrząśnienia mózgu, stłuczenia kręgosłupa w okolicy Th, złamania wieloodłamowego przynasa dalszej i trzonu prawej kości promieniowej. Ponadto zmuszony był do noszenia kołnierza pólstywnego, do unieruchomienia prawej kończyny górnej, a także przebywał na zwolnieniu lekarskim przez 5 miesięcy oraz podlegał długotrwałemu leczeniu. Powód pismem z dnia 18.06.2015 r. zgłosił szkodę do strony pozwanej, w wyniku postępowania wypłaciła ona na jego rzecz kwotę 7 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia i zwróciła koszty leczenia w kwocie 468,74 zł. Powód nie zgadza się z wysokością sumy przyznanej tytułem zadośćuczynienia gdyż jest ona niewspółmiernie niska do doznanej szkody. Jego zdaniem kwota ta powinna być odpowiednio wyższa mając na uwadze rozmiar i charakter obrażeń jakich doznał. Podniósł, iż żądanie dalszej kwoty tytułem zadośćuczynienia oraz zwrotu poniesionych kosztów leczenia jest jak najbardziej zasadne. T. W. wskazał, iż doznane obrażenia spowodowały, że nie był w stanie samodzielnie egzystować i wymagał pomocy osób najbliższych w codziennych czynnościach w wymiarze 2 godzin na dobę przez okres 6 tygodni. Ponadto wypadek zniweczył możliwość ukończenia opłaconego w połowie kursu „Operator koparko-ładowarek”.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając swoje stanowisko podała, iż jeżeli powód wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne z pewnych faktów, to ciężar ich udowodnienia spoczywa w całości i wyłącznie tylko na nim. Dlatego w jej ocenie tylko powód powinien udowodnić, że do jego rozstroju zdrowia doszło w bezpośrednim związku przyczynowym ze zdarzeniem ubezpieczeniowym, winien wykazać jego zakres, a także udowodnić wysokość poniesionego trwałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, czego nie uczynił w niniejszej sprawie. Ubezpieczyciel wskazał, że przeprowadzone zostało postępowanie likwidacyjne i wypłacono powodowi kwotę 7 468,74 zł, w tym kwotę 7 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Na podstawie analizy dokumentacji medycznej oraz naocznych badań lekarskich, w tym specjalisty z zakresu chirurgii ogólnej oraz chirurgii, ortopedii i traumatologii ustalono jednoznacznie, że uszczerbek na zdrowiu powoda wynosił 5 %. (...) S.A. z siedzibą w S. podkreśliło, że powód wskazuje jakoby doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu nie załączając jednocześnie żadnej dokumentacji medycznej, która miała by powyższe twierdzenia udowodnić, bądź choćby uprawdopodobnić. Ponadto załączona dokumentacja medyczna załączona do pozwu jest bardzo uboga, a powód po leczeniu szpitalnym nie podejmował żadnego kolejnego leczenia, ani rehabilitacji. W konsekwencji należy stwierdzić należy, iż dolegliwości na które powołuje się powód nie doskwierały mu po opuszczeniu szpitala. Strona pozwana nie dała wiary twierdzeniom powoda, jakoby zdarzenie ubezpieczeniowe istotnie wpłynęło na zmianę jego dotychczasowego życia, a jego następstwa stale utrudniały jego codzienne funkcjonowanie. Odnośnie kosztów opieki poniesionych w związku z opieką osób trzecich strona pozwana wskazał, iż z treści pozwu nie wynika, w jakim okresie oraz w jakim wymiarze czasu powód wymagał opieki, ani kto ją sprawował. W konsekwencji zdaniem (...) S.A. z siedzibą w S. przedmiotowe roszczenie nie zostało ani udowodnione ani nawet uprawdopodobnione. Z uwagi na fakt, że brak jest w przedmiotowej sprawie wiedzy, kto jakoby sprawował opiekę nad powodem, stwierdzić należy, że powód wnosi o zwrot kosztów opieki, których tak naprawdę nie poniósł.

Pismem z dnia 01.12.2016 r. powód cofnął powództwo w części tj. o kwotę 900,00 zł (k. 177).

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

W dniu 11 kwietnia 2015 r. miał miejsce wypadek drogowy w J. spowodowany przez R. C. kierującego pojazdem marki K. (...) o nr rej. (...), który skręcając w lewo na skrzyżowaniu najechał prawidłowo jadącego T. W. jadącego motocyklem marki Y., nr rej. (...). Pojazd sprawcy wypadku był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów w (...) S.A. z siedzibą w S..

Okoliczność bezsporna

Bezpośrednio po wypadku T. W. został przewieziony do Wojewódzkiego Centrum (...), gdzie wykonano badania TK głowy podstawowe, ostrodyżurowe bez podania środka kontrastowego. Rozpoznano u powoda stłuczenie głowy, wstrząśnienie mózgu, stłuczenie kręgosłupa w okolicy Th, złamania wieloodłamowe przynasady dalszej i trzonu dalszej kości promieniowej. Zastosowano leczenie zachowawcze, nastawiono zamknięte złamanie prawej kości promieniowej

i unieruchomiono w gipsie ramiennym. Dnia 14.04.2015 r. powód został wypisany do domu z zaleceniem kontroli ambulatoryjnej za 7 dni celem wykonania kontrolnego zdjęcia prawego przedramienia oraz noszeniem chorej kończyny na temblaku.

Dowód:

- **karta informacyjna z dnia 14.04.2015 r. (k. 24-25)**

- **zeznania świadka A. W. (k. 183v-184v)**

- **zeznania T. W. (k. 184v-185v)**

W związku z doznanymi obrażeniami podjął leczenie w Przychodni (...) M. B. (1), w Prywatnym Gabinecie Neurologicznym lek. med. E. J., Indywidualnej (...) lek. med. W. G., (...) Sp. z o.o. w K. oraz w Szpitalu (...) w K.. T. W. przebywał na zwolnieniu lekarskim od przez okres 5 miesięcy.

Dowód:

- **historia choroby (k. 26-29)**

- **skierowanie lekarskie (k. 30)**

- **zlecenie lekarskie (k. 31)**

- **recepty (k. 32 i 33)**

- **paragony (k. 34)**

- **informacja lek. med. W. G. (k. 66)**

- **dokumentacja medyczna (...) Sp. z o.o. w K. (k. 67-68)**

- **dokumentacja medyczna lek. med. E. J. (k. 69)**

- **informacja (...) Sp. z o.o. (k. 70)**

- **zeznania świadka A. W. (k. 183v-184v)**

- **zeznania T. W. (k. 184v-185v)**

Pismem z dnia 18.06.2015 r. powód za pośrednictwem pełnomocnika zgłosił stronie pozwanej szkodę przez (...) Biuro (...) wraz z roszczeniem wypłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 50 000,00 zł i zwrotem poniesionych kosztów leczenia w kwocie 468,74 zł.

Dowód:

- **zgłoszenie szkody pismem z dnia 18.06.2015 r. (k: 35-37)**

(...) S.A. z siedzibą w S. w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciło powodowi kwotę 7 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę oraz 468,74,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Dowód:

- **decyzja z dnia 25.09.2015 r. (k: 38-39)**

- **decyzja z dnia 02.02.2016 r. (k: 42-43)**

Powód nie zgodził się ze stanowiskiem strony pozwanej, dlatego wezwał ją do zapłaty kwoty 46 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną w następstwie wypadku krzywdę oraz kwoty 4 960,00 zł tytułem zwrotu kosztów za zniszczoną podczas wypadku odzież.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 19.01.2016 r. (k: 40-41)

T. W. - gdy miał rękę w gipsie - opiekowali się bliscy, zwłaszcza jego matka A. W. po około dwie godziny na dobę.

Dowód:

- zeznania świadka A. W. (k. 183v-184v)

- zeznania T. W. (k. 184v-185v)

Przed wypadkiem powód był monterem w (...) Sp. z o.o. z płacą ok. 1.800,00 zł miesięcznie netto. Wypadek uniemożliwił mu ukończenie opłaconego za 900,00 zł kursu operatora koparek i ładowarek. Do dzisiaj powód czyje bóle w lewej ręce, bóle kręgosłupa, ma zawroty głowy, zrezygnował z ulubionej jazdy motocyklem, siłowni i siatkówki.

Dowód:

- zeznania świadka A. W. (k. 183v-184v)

- zeznania T. W. (k. 184v-185v)

- zaświadczenie o wynagrodzeniu (k. 46)

- zaświadczenie i faktura z kursu (k. 44 – 45)

Pismem z dnia 12.10.2016 r. strona pozwana przyznała na rzecz T. W. kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów opłaconej I raty kursu operatora koparko-ładowarek.

Dowód:

- pismo z dnia 12.10.2016 r. (k. 178)

Zmiany urazowe powstałe w wyniku wypadku komunikacyjnego nie wywołały u powoda trwałego uszczerbku na zdrowiu. Subiektywne dolegliwości zgłaszane przez powoda nie dają podstaw aby określić obiektywnie ich nasilenie, a w związku z tym wyznaczyć ewentualnego uszczerbku na zdrowiu wyrażonego liczbowo. T. W. nie powinien odczuwać dolegliwości w sposób ciągły, istnieje możliwość, że w przypadku większego wysiłku fizycznego lub też pojawienia się zmian chorobowych niezależnych od urazów z wypadku, powód będzie odczuwał dolegliwości w większym zakresie niż do tej pory. Zmiany urazowe u powoda nie wiązały się z bólem i cierpieniem w dużym nasileniu, ból ten należy uznać za niewielki. Powinien on ustąpił całkowicie po 2-3 tygodniach. Powód potrzebował pomocy osób trzecich w bardzo niewielkim zakresie przez krótki-liczony w dniach –okresie czasu. Opieka ta mogła wiązać się z drobnymi czynnościami pomocniczymi i trwała dopóki powód nie przyzwyczał się do wykonywania potrzebnych czynności za pomocą lewej ręki. Złamanie kończyny górnej nie wpływa na ryzyko powstania zmian zwyrodnieniowych w miejscu złamania, a także w stawach i kościach kręgosłupa. Doznany przez niego uraz nie wpłynął na możliwość wykonywania przez niego pracy zawodowej.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii M. B. (2) (k. 231- 236)

W wyniku zdarzenia z dnia 11.04.2015 r. u powoda nie doszło do uszczerbku na zdrowiu tj. pogorszenia słuchu. Nie doszło do uszkodzenia ucha wewnętrznego i środkowego.

Dowód:

- opinia biegłej sądowej z zakresu otolaryngologii D. W. (k. 279-283)

- opinia uzupełniająca biegłej sądowej z zakresu otolaryngologii D. W. (319-320)

T. W. w wyniku wypadku z dnia 11.04.2015 r. w zakresie neurologicznym doznał 2% trwałego uszczerbku na zdrowiu w postaci urazu prawej kończyny górnej.

Dowód:

- opinia biegłej sądowej z zakresu neurologii B. Ż. (k. 336-338)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Poza sporem było, że w dniu 11 kwietnia 2015 r. miał miejsce wypadek samochodowy, w wyniku którego poszkodowany został powód T. W. doznając obrażeń ciała. Odpowiedzialność strony pozwanej wynika z umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody spowodowane w związku z ruchem tych pojazdów.

Odpowiedzialność strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. opiera się na art. 822 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Istotą opisywanego ubezpieczenia jest wejście ubezpieczyciela na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w sytuację prawną ubezpieczającego, w zakresie ponoszonej przez niego odpowiedzialności odszkodowawczej. Bezspornym jest, że pojazd sprawcy wypadku komunikacyjnego ubezpieczony był w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej, która wypłaciła powodowi w ramach postępowania likwidacyjnego tytułem zadośćuczynienia kwotę 7 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę oraz 468,74,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia Uważała ona, iż przyznana kwota w pełni odpowiada skutkom powyższego wypadku, gdyż uwzględnia doznany przez powoda rodzaj, rozmiar i charakter obrażeń ciała będących następstwem wypadku oraz związanych nim cierpień fizycznych i psychicznych.

Powód nie zgadzał się z przyznanym przez stronę pozwaną zadośćuczynienia w związku z tym w niniejszym postępowaniu dochodził od niej zadośćuczynienia w kwocie w wysokości 25 000,00 zł co w sumie dałoby na rzecz powoda kwotę 32 000,00 zł. W myśl art. 445 § 1 k.c. sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych, zarówno tych już doznanych, jak i tych które mogą wystąpić w przyszłości. Ma ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez powódkę. Prawo do zadośćuczynienia jest kwestią bezsporną w wyżej opisanym stanie faktycznym, pozostaje do rozważenia kwestia wysokości sumy zadośćuczynienia i na podstawie jakich okoliczności powinna być ustalana. Zdaniem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 12 IV 1972 r., II CR 57/72 „, określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, czasu trwania jego cierpień”.

Podstawą do zasądzenia w niniejszej sprawie określonej kwoty na rzecz powoda jest ustalenie przede wszystkim właściwej kwoty zadośćuczynienia jaka w ocenie Sądu należy się powodowi, przy jednoczesnym uwzględnieniu kwoty jaką zapłaciła strona pozwana w czasie postępowania likwidacyjnego. Przy ustalaniu sumy zadośćuczynienia istotny wpływ ma także ustalony uszczerbek na zdrowiu. W toku postępowania trwały uszczerbek na zdrowiu powoda został określony przez biegłą sądową w zakresie neurologicznym na 2% i dotyczył urazu prawej kończyny górnej. Jej zdaniem uraz głowy u T. W. nie pozostawił następstw neurologicznych, jedynie w związku ze złamaniem prawej kości promieniowej pozostało osłabienie siły, drętwienia i gorsza sprawność palców, co po części może mieć podłoże neurologiczne. Biegła nie stwierdziła u powoda bolesności w odcinku szyjnym, ani objawów korzeniowych czy ubytkowych w zakresie kręgosłupa szyjnego. Biegła Sądowa z zakresu otolaryngologii stwierdziła, że u powoda nie doszło do uszczerbku na zdrowiu tj. pogorszenia słuchu. Nie doszło do uszkodzenia ucha wewnętrznego i

środkowego. Natomiast biegły sądowy z zakresu ortopedii stwierdził, że zmiany urazowe powstałe w wyniku wypadku komunikacyjnego nie wywołały u powoda trwałego uszczerbku na zdrowiu. Jego zdaniem T. W. nie powinien odczuwać dolegliwości w sposób ciągły, istnieje możliwość, że w przypadku większego wysiłku fizycznego lub też pojawienia się zmian chorobowych niezależnych od urazów z wypadku, powód będzie odczuwał dolegliwości w większym zakresie niż do tej pory. Zmiany urazowe u powoda nie wiązały się z bólem i cierpieniem w dużym nasileniu, ból ten należy uznać za niewielki.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd ocenił należne T. W. zadośćuczynienie na kwotę 15 000,00 zł. Skoro została wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota 7 000,00 zł, to pozostała do zapłaty kwota 8 000,00 zł. O przyznaniu tej kwoty zdecydował fakt, iż u powoda nastąpił 2% trwały uszczerbek na zdrowiu i nie było leczenia inwazyjnego. Należało też wziąć pod uwagę fakt długiej niezdolności do pracy i konieczność noszenia gipsu, które świadczą o istotnej dolegliwości schorzeń powoda i ich wpływu na życie codzienne. Ograniczenie ruchomości ręki oraz korzystanie na początku z pomocy innych osób musiały być uciążliwą dolegliwością dla młodej osoby, jaką jest powód. W tym stanie rzeczy ustalone zadośćuczynienie spełni swój walor kompensacyjny. Dlatego Sąd w punkcie I wyroku zasądził od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda kwotę 8 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Za podstawę ustalenia wysokości szkody powoda i należnego mu zadośćuczynienia za krzywdę Sąd wziął opinie biegłych sądowych z zakresu ortopedii M. B. (2), z zakresu neurologii B. Ż. i z zakresu otolaryngologii D. W.. Ich opinie były wyczerpujące i profesjonalne. Konkluzje zawarte w opiniach były zrozumiałe, logiczne i nie budziły zastrzeżeń. W rezultacie, opinie biegłych sądowych stanowiły dowód istotnych okoliczności w sprawie. Zgłoszone przez powoda zastrzeżenia do opinii biegłych sądowych M. B. (2) i D. W. były całkowicie nieuzasadnione (k. 256-258, 298-299, 330-332 i 350-351 akt). Sąd nie jest obowiązany dążyć do sytuacji, aby opinią biegłego zostały przekonane również strony. Wystarczy że opinia jest przekonująca dla Sądu, który też wiążąco ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę (wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2000 r., II UKN 483/99 - Lex nr 1218456).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. W. ponieważ były jasne, logiczne, wystarczająco szczegółowe i koherentne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami powoda. Również z analogicznych względów zasługiwały na wiarę zeznania powoda.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie poniósł. Odsetki od zasądzonych kwot zostały zasądzone od dnia 26.09.2015 r. gdyż takie rozstrzygnięcie znajduje uzasadnienie w treści przepisów art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Powód domagał się odsetek od dnia następnego po wydaniu decyzji przez stronę pozwaną tj. 26.09.2015 r. (decyzja wydana 25.09.2015 r.). Skoro zgłoszenie roszczenia nastąpiło 18.06.2015 r. to po upływie 30 dni roszczenie powinno zostać spełnione, a więc 26.09.2015 r. było wymagalne.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności faktyczne oraz przywołane przepisy w punkcie I wyroku zasądzono od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwotę 8 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 26.09.2015 r. do dnia zapłaty.

T. W. w niniejszym postępowaniu domagał się zwrotu poniesionych kosztów związanych z opieką w kwocie 924,00 zł, na które składały 42 dni opieki po 2 godziny dziennie. Stosownie do treści art. 444 § 1 k.p.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty, jeżeli są konieczne i celowe. Do wydatków celowych i koniecznych, które pozostają w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia wymienia się m.in. koszty leczenia, nabycie specjalistycznych aparatów i urządzeń jak i koszty opieki niezbędnej w czasie procesu leczenia. Trzeba więc przyjąć, że koszty opieki mieszczą się w zakresie adekwatnego związku przyczynowego w rozumieniu przepisu art. 361 k.c. Jednakże zdaniem Sądu, T. W. nie wymagał opieki przez 42 dni od wypadku, lecz maksymalnie musiała ona trwać 7 dni po 2 godziny dziennie, co daje 14 godzin. Wiązała się

ona z drobnymi czynnościami pomocniczymi i powinna była się utrzymywać do czasu, kiedy powód mógł przyzwyczać się do wykonywania potrzebnych czynności za pomocą lewej ręki. Najniższe wynagrodzenie w 2015 roku wynosiło 11,00 zł netto za godzinę, zatem ostatecznie koszt związany z opieką nad powodem wyniósł 154,00 zł (14 h x 11,00 zł). W związku z powyższym należało przyjąć, iż kwota 154,00 zł tytułem kosztów opieki jest świadczeniem należnym i nie budzi wątpliwości związek powyższych wydatków z wypadkiem.

W związku z powyższym w punkcie II wyroku zasądzone od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz T. W. kwotę 154,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu tj. 21.07.2016 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

W punkcie IV Sąd umorzył postępowanie w zakresie kwoty 900,00 zł dochodzonej tytułem kosztów opłaty za kurs, ze względu na cofnięcie powództwa w tym zakresie przez powoda. Strona pozwana pismem z dnia 12.10.2016 r. przyznała T. W. w/w kwotę.

O kosztach procesu w punkcie V wyroku rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. rozdzielając je stosowanie do wyniku postępowania. Powód wygrał sprawę w 30,40 %, natomiast strona pozwana w 69,60 %. Oznacza to, iż powodowi z tytułu kosztów procesu należał się zwrot kwoty 1 872,34 zł (6 159,00 x 30,40 %), a stronie pozwanej kwoty 3 352,63 zł (4 817,00 x 69,60 %). Po ich rozliczeniu, z tytułu kosztów procesu powód powinien zapłacić na rzecz strony pozwanej kwotę 1 480,29 zł (3 352,63zł – 1 872,34).

Koszty opinii biegłych w sprawie wyniosły 1 669,68 zł (516,51 zł + 407,57 zł + 259,75 zł + 485,85), a koszty doręczenia przez komornika korespondencji 33,08 zł w sumie 1 702,76 zł - strony nie uiściły zaliczki. W związku z powyższym w myśl przepisu 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. rozdzielono ją stosowanie do wyniku postępowania. I tak, w punkcie VI wyroku nakazano powodowi uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze kwoty 1 185,12 zł tytułem brakującej części zaliczek na wydatki, zaś w punkcie VII wyroku nakazano stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze kwotę 517,64 zł.